

EESSÕNA

Ühisveevärgi ja –kanalisatsiooniga liitumise ning ühisveevärgi ja –kanalisatsiooni kasutamise eeskirjade näidised on koostatud tuginedes ühisveevärgi ja –kanalisatsiooni seadusele, erinevatel aegadel kasutust leidnud eeskirjadele, eeskujudele teistest riikidest ning vee- ja kanalisatsiooniala standarditele, eelkõige standartidele EVS 847-3:2003 „Ühisveevärk. Osa 3: Veevärgi projekteerimine“ ja EVS 848:2003 „Ühiskanalisatsioonivõrk“.

Näidiste kasutamisel tuleb silmas pidada, et iga ühisvärki ja-kanalisatsiooni omava asustatud punkti ühisveevärk ja –kanalisatsioon on mingil määral erinev. Erinev on süsteemide ülesehitus, ühisveevärk võib tagada tuletõrjavee või mitte, ühiskanalisatsioon võib olla ühisvoolne, lahkvoolne või poollahkvoolne. Sademeveerajatised võivad kohaliku omavalitsuse otsustusel kuuluda ühiskanalisatsiooni hulka või mitte. Joogivee ning reo- ja sademevee omadused ning puhastusrajatised on piirkonniti erinevad. Piirkonniti erinevad võivad olla ka vee- ja kanalisatsioonirajatiste ehitamise ja kasutamise tavad.

Eeskirjade näidistesse on lülitatud võimalikult maksimaalne arv regulatsioone, mis eeldab, et neid ei saa võtta otseselt vajalike korrektiivideta piirkondlike eeskirjade aluseks. Näidistes on kohati toodud välja alternatiivvõimalusi, mis viitab sellele, et tekst vajab kindlasti sobitamist kohalikele olukorrale. Paljud nõuded tulenevad tootmishitiste olemasolust piirkonnas, kui neid ei ole ega pole ka ette nähtud, on võimalik kavandeid lihtsustada.

Eeskirjade näidistes on määranguid, mis ei tulene õigusaktidest ja sõltuvad kohalikest oludest ning kohaliku omavalitsuse otsustest ja vajavad seetõttu korrektiive. Näiteks torustiku avariidest ja sulgemistest teatamise viisid, teenuse osutamise katkestuste lubatud pikkused, hüvitiste määramise alused omavolilise veevõttu või omavolilise reo-ja sademevee ärajuhtimise eest, liitumistasu maksmise ajapiirid ja muud kohaliku omavalitsuse pädevuses olevad määrangud.

Tähelepanu tuleb juhtida liitumise eeskirja paragrahvile 11, kus toodud üldiseid põhimõtteid on võimalik kohalikest oludest lähtudes täpsustada võimalikele jaotusvariantidele konkretiseerimise suunas.

Kasutamise eeskirja 4. peatükis on toodud välja omavolilise veevõtu ja reo- ning sademevee ärajuhtimise määratlus, mahu ja maksumuse määramise alused. Siin tuleb arvestada, et kui omavoliline veevõtt või omavoliline reovee ärajuhtimine toimus teisaldatavate mahutite täitmiseks või tühjendamiseks, tasub vee võtja või ärajuhtija vee-ettevõtjale hüvitist, lähtudes kasutatud mahuti mahust ja reovee ärajuhtimise teenuse hinnast, kusjuures tasu võetakse lähtudes sellest, kui suures mahus vett võeti või juhiti ära ja maksimaalselt saab võtta tasu 15-kordse mahuti mahu eest. 15-kordne määr on arvestuslikult selline, mida omavoliline teenuse kasutaja peaks jõudma kinni maksta. Suuremas mahus on tegemist juba kahju hüvitamisega võlaõigusseaduse tähenduses.

Kasutamise eeskirja 5. peatükis toodud nõuded sõltuvad suuresti kohalikest oludest, eelkõige puhastusrajatiste tehnilistest näitajatest ning sellest, kas kohalik omavalitsus rakendab ülenormatiivse reostuse tasu.

Lisaks tuleb juhtida tähelepanu, et sademevee koguse arvutamiseks on mitmeid võimalusi ja lõpliku otsuse langetab kohalik omavalitsus. Kasutamise eeskirja 5.peatüki näidises on toodud üks võimalik lähenemine sademevee koguse arvutamiseks, kuid igal kohalikul omavalitsusel on õigus kehtestada muu asjakohase metoodikat, mis kõige paremini sobib nende piirkonnas kasutamiseks.

Paragrahvis 9 on esile toodud peamised nõuded kinnistu veevärgile ja kanalisatsioonile, kuid nende vajadus võib olla piirkonniti erinev. Nõuete kehtestamisel tuleks järgida vastavaid standardeid.